

Hundur mín Bursi

Orð og myndir: Heðin

Eg vil hava hund! Hvussu ofta hava vit ikki hoyrt børn siga hetta?

Men at hava hund er ikki bara sum at siga tað. Tí tá tú hevur hund, ert tú fyrri tað fyrsta bundin av at ganga úti við honum. Summi sleppa sær undan hesum við at sleppa hundinum leysum ella lata hann standa bundanuttan fyrri. Men fólk, sum gera tað, hava ongavirðing fyri djórnum ella lógini.

Ein hundur, sum stendur bundinuttan fyrri, fer sum oftast at goygja nógv og verður illur í sær, og tá kann hann finna upp á at bita. Ikki er loyvt at lata hundar ganga leysar.

Hundur er sera trúgvur. Ert tú góður við hann, er hann eisini góður við teg.

Tú mást ongantíð banka hundin, men tosa við hann, og attykta hann eitt sindur kann vera neyðugt.

Tað fyrsta árið við hundi krevur nógv tol, tí tá skal hann hava nógv venjing fyrri at læra, hvat er skeið, og hvat er rætt. Til dømis at siga frá, tá hann skal út, og at hann ikki skal eta skógvar. Eigarin má tá prátá nógv við hundin og fáa hann at skamma seg. Skammar hundurin seg, er tað prógv um, at hann veit, hann hevur gjørt okkurt skeið.

Eg havi havt mín hund

Bursi er ein stoltur hundur

hálvannað ár. Hann eitur Bursi, og eg havi kallað hann upp eftir einum gomlum kongi í Rómverjaríkinum, Tiburtius. Fyrr var Bursi mannfólkanavn í Føroyum.

Eg fekk uppskrift frá einum vinmanni í Danmark, hvussu eg skuldi venja hundin. Tað hevur ikki gingið heilt væl, tí eg havi ikki verið nógv tolin. Eg havi lært hann at seta seg, leggja

Tá eg gevi Bursi boð um at leypa, so leypir hann

seg, renna, sita stillur, tá hann fær boð um tað, leypa og mangt annað. Hvønn dag, tá eg komi úr skúlanum, floyti eg, tá eg eri umleið 50 metrar frá húsum. So kemur hann rennandi, og tá eri eg glaður.

Hetta er so mín seinasta verkið á Sosialinum hesu ferð. Mær hevur dámt væl, og øll hava verið hjálpsom móti mær. Hugsar tú um at verða blaðfólk, er tað eitt

gott hugskot at fara í praktik á Sosialinum, tí har færst tú høvi at royna teg.

Mánadagin fari eg aftur í skúla, og tað dámar mær eisini væl.

Góðir og læruríkir dagar á Sosialinum

Hesar seinastu tvær vikurnar hevur Heðin Poulsen úr 8. flokkini í kommunuskúlanum í Havn verið í starvspraktikki á Sosialinum. Hetta hava verið góðir og spennandi dagar sigur Heðin, nú hann riggar av seinasta dagin í teimum hugnaligu blaðhúsum á Argjum.

—Eg ynskti fyrst at sleppa í sjónvarpið, men har var eingin møguleiki, men eg kann nú við vissu siga, at arbeiði á einum

blað er bæði meira spennandi og áhugvert, enn eg nakrantíð hevði droymt um sigur Heðin, sum hesar 10 dagarnar í blaðarbeiði hevur roynt eitt sindur av hvørjum. Hann hevur verið saman við Kálmur og tikið myndir, framkalla filmar og gjørt myndir sjálvur, hann hevur verið úti í "markini" saman við blaðfólkinum og fylgt við, hvussu tey bera seg at. Hann hevur sjálvur skriv-

að fleiri greinar.

Men ikki bert hevur Heðin verið ágrýtin og víst blaðarbeiði stóran ans. Eisini flokslærari hansara, Heri Jacobsen hevur fylgt við, hvussu tað hevur gingist næmingi sínum í praktikktíðini.

Og tað vildi so til, at teir báðir, blaðstjórin á Sosialinum og flokslærarin hjá Heðini, Heri Jacobsen, hava sitið á skúlabonki saman øll árin í Hoydølum, og har valt teirra framtíðar yrki sum lærari og journalistur.

Skjótt skal so Heðin avgera, hvat hann fer at gera, tá hann blívur stórur.

Blaðmannayrkið hevur í hvussu so er nú hansara stóra áhuga. Men mangt kann broytast.

Heðin Poulsen, skúlanæmingur og í starvspraktikki á Sosialinum saman við flokslærara sínum Heri Jacobsen og Jan Müller, blaðstjóra. Teir báðir vóru á skúlabonki saman í studentatíðini.